

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko W. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w C.
o ryczałt za noclegi,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 9 marca 2020 r.,
w związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt IX Pa (...),
wniosku o nadanie klauzuli wykonalności,

**na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w związku z art. 781
§ 1 k.p.c. przekazuje wniosek o nadanie klauzuli wykonalności
wyrokowi Sądu Okręgowego w K. , IX Pa (...), Sądowi
Rejonowemu w C. jako rzeczowo właściwemu.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik strony pozwanej złożył w Sądzie Najwyższym „wniosek o nadanie klauzuli wykonalności”. Wniósł o „nadanie klauzuli wykonalności w zakresie punktu 2 wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11.04.2019 r. sygn. akt IX Pa (...)” oraz „doręczenie wierzycielowi tytułu wykonawczego, obejmującego odpis wyroku opatrzonego klauzulą wykonalności”.

Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania tego wniosku.

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego.

Jak wynika z przytoczonego przepisu, Sąd Najwyższy nie jest sądem, który nadaje klauzulę wykonalności – nawet swoim własnym orzeczeniom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 listopada 1994 r., I PO 12/94, OSNAPiUS 1995 nr 3, poz. 41), a tym bardziej orzeczeniom innych sądów. Sąd Najwyższy nie orzeka nigdy w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 k.p.c.), zachowało więc aktualność postanowienie z 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94 (OSNC 1995, nr 3, poz. 46), zgodnie z którym sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Najwyższego jest sąd pierwszej instancji. Sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniom sądu pierwszej i sądu drugiej instancji jest sąd pierwszej instancji, chyba że akta sprawy znajdują się w sądzie drugiej instancji – wtedy właściwy jest ten sąd.

W rozpoznawanej sprawie należało uznać, że sądem właściwym rzeczowo do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w K. z 11 kwietnia 2019 r. jest Sąd Rejonowy w C. jako sąd pierwszej instancji, ponieważ akta sprawy nie znajdują się obecnie w sądzie drugiej instancji.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w związku z art. 781 § 1 k.p.c.